

ท่านนี้เป็นกวีเอกตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีจนถึงต้นรัตนโกสินทร์ เดิมชื่อ หน

เป็นบุตรของเจ้าพระยาบดินทร์สุรินทรภักขัย (บุญมี) และท่านผู้หญิงเจริญ

เริ่มรับราชการตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี ได้รับบรรดาศักดิ์เป็นหลวงสรวิชิต มีหน้าที่

เป็นนายด่านแห่งเมืองอุทัยธานี ครั้นสิ้นกรุงธนบุรี เปลี่ยนราชวงศ์ใหม่เป็น

ราชวงศ์จักรี หลวงสรวิชิตก็ได้รับราชการเรื่อยมา จนได้เป็นเจ้าพระยาพระคลัง

มีตำแหน่งเป็นเสนาบดีจตุสดมภ์กรมท่า มีหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชากิจการ

ทางด้านหัวเมืองชายทะเล ความสามารถทางการประพันธ์ของท่านนับว่าเลิศ

เป็นที่เลื่องลือระบือไกล ท่านแต่งได้ทั้งกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ร่าย และร้อยแก้ว

ท่านถึงอสัญกรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๘

ผลงาน

- สามก๊ก

- ราชาริราช

- ลิลิตพยุหยาตราเพชรพวง

- ลิลิตศรีวิชัยชาดก

- สมบัติอมรินทร์คำกลอน

- กาพย์คำกลอน

- กลอนจารึกเรื่องสร้างภูเขาทองที่วัดราชคฤห์

- ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดกกัณฑ์กุมารและกัณฑ์มัทรี

ที่มา วรรณกรรมรัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ ๑ ๒ ๓ .อุทัย ไชยานนท์